

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzandók.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 124. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.</p>
--	--	---	--

Nyilt levél az ipartársulatokhoz, az ez évben megtartandó országos iparos gyűlés tárgyában. *)

Midőn arról van szó, hogy a magyar iparosok 7 év lefolytával ismét egybegyűljenek, hogy a törvényhozás és a kormány, — a nemzet figyelmét egy impozáns országos gyűlés erkölcsi súlyával felhívják azon érdekekre, melyek az ország érdekei, azon hanyatlásra, mely a nemzet anyagi jólétének hanyatlását jelenti: jól meg kell fontolnunk, vajjon a viszonyok olyanok-e, miszerint számítani lehessen azon mérvű közfigyelemre és érdeklődésre felfelé és lefelé, melynek hiányában sokkal jobb még egy ideig várni, hallgatni és — pusztulni, mint igazainkat életbevágó gyakorlati eredményekre való kilátás nélkül hangoztatni.

Azon év, melyben az utolsó országos iparos gyűlés a fővárosban megtartatott, a korlátlan iparszabadság proclamálása által forduló pontot, igen sokak meggyőződése szerint végzetes forduló pontot képezett hazánk ipartörténetében, s így az 1872-diki ipartörvény meghozatala és tegyük hozzá, minden átmeneti rendszabályok nélkül történt életbe léptetése, úgyszólván kényszerokokat szolgáltatott az iparosok országos tanácskozására.

Ne foglalkozzunk most ezen gyűlés eredeti célzataival, annak lefolyásával és végeredményeivel; mindenki, a ki a dolgoknak csak némi ismeretével bír, constatalni lesz kénytelen azt, hogy az 1872-diki ipartörvény által teremtett alapokon is, a mi különösen a társulati szervezkedést és az ennek kifolyását képező némely hasznos intézmények létesítését vagy újjászervezését illeti, a mi történt, az nem legcsekélyebb részben tulajdonítható azon törekvéseknek, melyek eme gyűlésből és a törvényes szervezetre bár papíron maradt, de azért erkölcsi hatáskörét sok irányban fentartott országos iparos szövetségből nyertek kiindulást.

Jelez-e az 1879-diki év iparunk továbbfejlődésére és az iparos osztály existenciális érdekeire nézve szinte valamely forduló pontot? egy oly új helyzetet, mely vaskényszerűséggel utalja az iparosokat arra, hogy azzal szemben vállvetve állást foglaljanak? Én erre határozottan azt merem válaszolni, hogy: igen.

Bár az Ausztriával létrejött új közgazdasági kiegyezés egészében keveset változtatott az 1867. óta köztünk és Ausztria közt fenállott közgazdasági viszonyon, mégis az iparosokra annyiban új helyzetként nehezedik e kiegyezés, mert most már véglegesen elzárva előttünk iparunk versenyképesítésének és felvirágoztatásának mind megannyi első rendű tényezői. Egy önálló vámterülettel bíró Magyarország (a független bank

szükségyszerű folyamánya a vámelkülönítésnek) kezében tartaná mindazon leghathatósabbaknak bizonyult állami eszközöket, melyekkel az iparfejlesztés terén egyedül lehetséges nagy és maradandó eredményeket elérni. De azért a vámközösségnek fentartása nem jelenti szükségképen ipari érdekeink feláldozását, mert a helyes szabad kereskedelmi irányú vámpolitika, ha megóvja az ország pénzügyi érdekeit, ha közeli jó piacokat biztosít az ország nyers productiója számára, ha olcsón és jó minőségben juttatja a fogyasztásnak mindazon iparcikkeket, melyeknek előállítására a szükségessé előfeltételek és erők nálunk egyelőre hiányzanak: az ily vámközösség s az ily szabad kereskedelem — lassan és nehezen és csak közvetve ugyan, de még mindig sikeresen megindíthatja egy túlnyomólag földmivelő államban a belterjes industrialismus fejlődési processusát.

Tehát akár önálló vámterület, okszerű mérsékelt védvamos irányú kereskedelmi politikával; akár vámközösség, a szabad forgalomnak valódi biztosításával és az eddigi pénzügyi károsodások megszüntetésével: a több éven át minden mást háttérbe szorított nagy kiegyezési kérdéseknek ezen egyik, vagy másik irányban való megoldására el kellett készülnie lennünk.

De a megoldás politikai kényszerűségek következtében sem az egyik, sem a másik irányban nem történt. A vámközösség fentartása mellett oly kereskedelmi politika inauguráltatott, mely a külfölddel szemben határozottan védvamos, kizárólag Ausztria iparának javára; ellenben Magyarország és Ausztria közt a korlátlan szabad forgalmat fentartja és ez által beláthatlan időre továbbra is Ausztria ipari egyeduralmát biztosítja.

Nem lehet tehát joggal azt mondani, hogy az új közgazdasági kiegyezés — akár a vámügyi, akár a bankügyi, akár az indirect adókra vonatkozó fináncziális rendezést tekintjük, merőben új helyzetet teremtett? Akár fektetünk nagyobb súlyt az új kiegyezésnek némely elvitázhatlan előnyeire, akár annak még inkább elvitázhatlan súlyos hátrányaira, akár birnak reánk nézve a tisztán politikai szempontok döntő súlylyal: a fődolog az, hogy most már Magyarországnak a gyarmatihoz rendkívül hasonló függő közgazdasági helyzetére nézve csakugyan oly stabilitás állt be, mely vaskényszerűséggel más irányt kell, hogy adjon a hazai ipar emelésére, sőt igen gyakran csak a létezőnek megmentésére célzó állami rendszabályoknak. Mondjuk egészen világosan: a mely törvényhozás a vámtarifa megállapításánál és a kereskedelmi szerződések kötésénél főtekintettel lehet a nemzeti munka érdekeire; avagy az a parlament, melynek nem kell állandó óriási deficitekkel megküzdeni, az bátran mellőzhet minden olyan kisebb szabású és legtöbbszörire csak igen közvetett kihatással bíró állami intézkedéseket, melyek a mi

helyzetünkben annál mellőzhetlenebbek, mennél inkább kezdenek az eddigi egyoldalú közgazdasáttunkból eredő veszélyek östermelésünk mindmegannyi ágaira nézve kézfelfoghatókká válni.

Ha pedig ez így van, ha új feladatok várnak törvényhozásunkra és kormányunkra, új akadályok súlyosbodó versenyviszonyok, új terhek és új erőlködések az iparosokra: akkor igenis helyesen van az idő megválasztva az iparosok országos tanácskozására.

Azonban még egyéb körülmények is kívánatosnak, időszerűnek, sőt halaszthatlannak tüntetik fel a vidéki iparosság részéről évek óta sürgetett második iparos „congressus“-nak ez évbeni megtartását, oly körülmények, melyek egyszersmind biztos reményt nyújtanak arra nézve is, hogy meleg érdeklődés és rokonszenv fogja kíséreni a mozgalmat mindenütt ott, a hol érzék van az ország anyagi fejlődésének annyira elsőrendű tényezői iránt. Vegyük sorra, bár csak egészen röviden:

Elsőször: Mindazon kérdések, melyek most kell, hogy a napirend tárgyát képezék, teljesen mentek minden politikai jellegtől, tehát teljesen kizárják a lehetőségét annak, hogy az úgynevezett iparos mozgalmakból ez idő szerint bármely politikai párt tőkét csinálhasson. Mindenek előtt ajánljuk ezt szives figyelembevétel végett „felfelé.”

Másodszer: Az 1872-diki ipartörvény módosítása, s evvel kapcsolatosan az eddiginél életképebb iparszervezet alapjainak megvetése végre valahára törvényhozásunk által is — a kormánynak ez iránt még mult évi június hóban adott utasítás folytán — határozattá van emelve. A szakminiszterium tehát továbbra el nem odázhhatja ezen kérdés nyélbe ütését, s mint hirlik, egy országos jellegű, bár a dolog természetéhez mért szűkebb körű enquete-tanácskozmány fog már legközelebb egybehivatni.

Már most az enquete által megállapítandó főbb elvek vagy megfelelnek az ország iparos értelmisége nézeteinek és jogos kívánalmainak, vagy nem. Az első esetben hivatva lesz a nagygyűlés ezen összhangzatot a törvényhozás tájékoztatására constatalni, ellenkező esetben pedig főfeladatát képezendi a törvény módosítására vonatkozó eltérő javaslatokat, — szakszerű, higgadt megvitatás eredményeként az országgyűlés elé terjeszteni.

Harmadszer: Közel harmadfél évi provisorium után a kereskedelem- és iparügyi miniszteri tárczának akadt végre gazdája és van végre kihez szavunkat emelni. Rég leszoktunk már oly féle ártatlan ábrándokról, hogy ezen szaktárca élén oly férfit üdvözölhessünk, ki valaha életében az ipar- és kereskedelmi ügyeket specialis tanulmánya tárgyává tette, avagy plane feladatául tekintette volna (azt mondják pedig Chinában van erre eset) e téren a gyakorlati élet igényeinek és fejleményeinek gondos megfigyelése által némi gyakorlati

*) Az e cikkben foglaltakkal nem értünk ugyan minden tekintetben egyet, tekintve azonban iparügyünk fontosságát, azt közlendőnek tartottuk. A szerkesztő.

tapasztalatokra és szakszerű tájékozottságra is szert tenni. Részünkről sem férhet a leg-távobbi kétely sem ahoz, hogy báró Kemény Gábor miniszter úr a jóakaratra és ügybuzgalomnak egész gazdag tőkéjére támaszkodva fogott hozzá a tárczájának hármass ressortjában reá váró nehéz problémák megoldásához; ámde az, mit hivatalba lépte óta is tőle hallottunk, az, őszintén megvallva, épen nem alkalmas a különben nagyrabecsült egyéniségéhez az ipari érdekek tekintetében fűzött igen mérsékelt reményeket fokozni.

Ha a t. miniszter úr valamely „földművelési, állattenyésztési és bányászati“ tárcza vezetésére vállalkozott volna, legkisebb kifogásunk sem lehetne akár a ressortbeli hivatalnokaihoz intézett ismert beköszöntő, akár pedig a törvényhatóságokkal, közölt terjedelmes közgazdasági program ellen; ámde tekintettel azon számos és nagyfontosságú feladatokra, melyekkel az ország közgazdasági miniszterének az ipar terén is mulhatlanul foglalkozni kellend, azt már méltán rossz néven vehettük, hogy sem az egyik, sem a másik program szerű nyilatkozatban még csak nyomára sem akadunk annak, hogy például az ipartörvényrevisiójának immár elodázhatatlan ügye az ipari szakoktatás országos szervezésének nem kevésbé állami fontosságú kérdése stb. ő exelentiája részéről ép oly melegen fel fog karoltatni, mint akár a birkatenyésztés, akár az arany- és ezüst-bányászat. Szerencsétlenségre összeesett ezen reánk nézve nem épen kecségető enuntiatiókkal azon ridegen visszautasító, méltatlan fogadtatás, melyben az állami építkezések körüli sérelmes verseny-eljárás tárgyában legközelebb a közoktatásügyi miniszter úrnál tisztelgett ipartársulati küldöttség részesült.

Említsünk-e fel más eseteket az e téren szerzett tapasztalataink, fájdalom, nagyon is gazdag tárházából? Hol széles e világon — szép magyar hazánkat kivéve — hogy csak egyre szorítkozzunk, volna lehetséges az, hogy a törvényhozás utasítja a kormányt az iparos szakoktatás országos szervezése és egy felsőbb ipari tanintézet létesítése iránti javaslatra; a szakminiszter egy évi enqueteirozás eredményeként bemutatja a javaslatot, s aztán — nincs 25,000

forint az estéli ipariskolai szervezet megindítására, és másik 25,000 frt. az első felsőbb tanintézet életbeléptetésére! nincs tehát 50,000 frt. egy 190 milliónyi budget keretében ilyen célokra, akkor, mikor a boszniai... De hiszen nem akarjuk, hogy dolgainkba bármiféle politikai vonatkozások elegyedjenek.

Mindez eléggé sajnos jelenség arra nézve, hogy épen intéző körökben még mindig hiányzik a kellő érzék azon érdekek iránt, melyeknek erélyes és rendszeres felkarolása ez idő szerint nálunk inkább mint valaha egy nemzeti kormánypolitika elutasíthatlan követelményét képezi. De másfelől mind e mozzanatok csak növelik azon indokok súlyát, melyek az iparosok célbavett országos manifestációja mellett szólnak.

A még 1877. márczius hóban több vidéki társulati képviselő részvétele mellett a fővárosban tartott értekezlet megbízásából e tárgyban vezetésem alatt folytatott beható tanácskozások legközelebb azon egyhangú megállapodásra vezettek, miszerint f. évi június hó 1-ső napjaiban Budapesten tartassék meg az országos iparos gyűlés s hogy a szervezési módozatok és a tárgysorozás végleges megállapítása céljából egy f. évi február 16-ára egybehívandó előértekezleten tegyem meg a szükséges előterjesztéseket.

Egyelőre a következő, — még módosítható és kiegészíthető — tárgysorozat fog javaslatba hozatni: 1) Ipartörvény módosítása. 2) Ipartársulati és iparkamarai szervezet. Központi ipartanács. 3) Iparos szakoktatás. 4) Az egyetemlegesség elvére alapított szövetkezeti intézmény fejlesztése, különös tekintettel a hitel és nyersanyag beszerzési szövetkezetekre. 5) 1881-ben Budapesten tartandó országos iparkiállítás. 6) A hadfelszerelési és egyéb állami szükségletek fedezése. 7) Vásár ügy. 8) Iparos ifjúsági önművelődési és segélyegyletek támogatása. 9) A házalási ipar törvényhozási szabályozása. — Több oldalról felvetett a kérdés, nem-e kellene az ez évi országos kiállítás alkalmából az országos tanácskozást Sz.-Fehérvárott megtartani? Bármennyire figyelemre méltó indokok szólnak is e javaslat mellett, mégis azon nézet vergődött túlsúlyra, miszerint a főváros ez idő szerint az egyedüli alkalmas hely úgy a

tárgyak alapos előkészítésére szükséges szak-erők megnyerésére, és az előmunkálatok kellő összpontosítására, valamint arra nézve is, hogy egész összealkatásánál és a külső rendezésnél fogva is mennél imponálóbb legyen a magyar iparosok második congressusa. Nem kell különben figyelmen kívül hagyni, hogy a létező közlekedési viszonyoknál fogva — veszszük akár a vasúti, akár a gőzhajó-közlekedést — az ország túlnyomó részéből a fővárosra át visz a leg-rövidebb út a két órányi távolságú Sz.-Fehérvár városába, úgy, hogy a gyűlésben részt veendő társulati kiküldöttek részéről a szomszéd kiállítás meglátogatása csak igen csekély idő- és budget-megtoldást veendő igénybe. Gróf Zichy Jenő kiállítási elnök úr szívélyes meghívása folytán, különben már előzetesen is fel van véve a programba a nagygyűlés tagjainak külön vonattal rendezendő együttes excursiója.

A mi a gyűlés szervezetét illeti, a következő elvekre nézve történtek előzetes megállapodások: a gyűlésen szavazati joggal az ipartársulatok, egyletek és körök kiküldöttjei (a meghatározandó számarányban), továbbá az iparkamarai kül- és beltagok és mindazon egyes iparosok, vagy iparpártolók vehetnek részt, kik társulati köteleken kívül álló iparúzóik valamely csoportja által a képviselőre hiteles megbízást nyertek.

Úgy a tárgysorozatra, mint a gyűlés egész szervezetére nézve a február 16-án tartandó előértekezlet lesz hivatva végleges határozatokat hozni, nemkülönben azon előadókat is kijelölni, illetőleg megnyerni, kik az előkészítő központi bizottság elvi megállapodásainak alapján az egyes tanácskozási tárgyakra nézve tüzetesen indokolt előterjesztésekkel fognak a gyűlés elé lépni.

Kötelességemnek tartottam az itt röviden felsorolt előzményekkel a t. ipartársulatokat, egyleteket és köröket e „nyílt levél“ útján megismertetni, midőn ezennel felhívom közös ügyünknek minden barátját: Keltse fel a legszélesebb körökben az érdekeltséget és rokonszenvet a magyar iparos osztály által célbavett országos manifestáció iránt, s járuljon majdan a maga részéről is hozzá, hogy a megtartandó kérdések alapos előkészítése mellett a tanácskozások azon szakszerűséggel és higgadtsággal folyjanak, a mely egyedül méltó ügyünk

TÁRCZA.

Fővárosi tárcza.

Épen farsang közepén vagyunk, előttünk áll a fővárosi élet egész zajával, élvezetei és mulatságaival. Minden nap, sőt minden óra újabb időtöltéssel, az élvezetnek különböző nemeivel kínálkozik, részeltetve azokban ifjakat öregeket egyaránt. Valóban nem csodálkozhatunk, ha az arisztokracia, a vagyonos osztály s az u. n. haute-volée, mely nyáron át vidéken, a természet nagyszerű alkotásaiban gyönyörködik, seregestől vonul téli szállására a fővárosba, hol az emberi ész találmányainak legtarkább vegyületét szemlélheti. Táncszínház, hangverseny, jég-sport, színház s több egymást lánczolatlanul kiegészítő neme az élvezetnek természetesen vonzerőt gyakorolnak, s ellenállhatatlanul maguk köré varázsolják az érzéki gyönyörök után sovárgókat. Eddig volt farsang, volt hangverseny-idény, stb. most ez mind egybefolyik, s a közönség tetszésére van bízva a választás, hogy aztán sokszor maga se tudja, melyiknek adjon elsőbbséget. A lefolyt hét, úgy látszik, mindezeket tetőpontra juttatá, midőn a jogászmédikus-technikus, crèche és több sikerült elite-bálakkal egy „Lahor királya“, Zichy-hangverseny és több rendkívüli újdonságok versenyeztek, de melyek mintegy kölcsönösen biztosították egymás sikerét, s a versenyből többé kevésbé mindegyik győztesen került ki.

A propos, Zichy hangverseny, módosítani kell állításunkat, mégis van, a mi a többiek fölött kimagaslak, s versenytársai közt egyedül győztes marad. Szerencse, hogy Liszt nem határozta el magát ez idény alatt egy föllépésre, mert a

zenekirály is versenytársra akadt volna, s lettek volna kételkedők, kik nem tudják, valyon az utólérhetlen mestert, vagy e rendkívüli jelenséget csodálják-e méltóbban? Egy magyar mágus, egyaránt költő és művész, ki már a külföld előtt is bámulat tárgya volt, határozta el magát jótékony-célú föllépésre, hogy író-és művész-társait anyagi előnyben, a közönséget pedig rendkívüli szellemi élvezetben részesítse.

E hó 24-ik estélyén a redoute kis terme szorongásig megtelt a legelőkelőbb társasággal, a főrangúak, művészek, műkedvelők s egy kíváncsi tömeg kedves emlékü találkozó helyét képezte, hol gróf Zichy Géza félkezes zongorajátékával bámulatra ragadta nemcsak a közönséget, nemcsak a művészek seregét, hanem magát Liszt Ferenczet is. Valóban nincs a világon több, ki egy kézzel úgy tudna játszani, de tegyük hozzá, kevés van, ki öt két kezű játékával megközelítené. Rendkívüli erő, gyorsaság, kifejezés, öt új segedelmével, bámulatos összhangzatban érvényesülnek, mely tiznek is becsületére válnék. A természet alkotását így még nem hamisította meg senki. A balvégzet által jobb kezétől megfosztva, emberi erőt felül múló kitartással összpontosította ép karjában minden erejét, s két ügyes kéz minden tulajdonosságait, megmutatva, hogy erős elhatározás és kitartás elé még a sors csapásai sem képesek akadályt gördíteni. Félkezes zongorajátékát s ügyességét csak látni és bámulni, de leírni vagy elbeszélni lehetetlen, s ha valaki utólréni megkísérlené, annak előbb jobb kezétől kellene megválni. A hangversenynek több fénypontja is volt, a Huber által rendezett vonós ötös, Oláh Blanka úrhölgy éneke kellemesen töltötték be a művész által fennhagyott szüneteket.

A kik részt vehettek ez élvezetes estélyen,

azok előtt bizonyára feledhetlen emlékü fog maradni.

Lahor királya, Massenet francia zeneköltő nagy várakozást keltett új dalműve szintén e héten került színre; e műre nézve a kritika igen elágazó, némelyek abban mély stílusban irt Wagneri zenét hallanak, míg mások könnyebb zenéjű, látványosság és külsőségekkel hatást vadászó operának tartják. Bármint legyen is, annyi bizonyos, hogy a nemzeti színház nézőterét még sokszor megtölti. Az első előadásra jegyek már előttevaló napon nem voltak kaphatók, mely visszaélés a sajtó felszólására is alkalmat adott.

A jég-sportnak is valódi ünnepnapjai voltak, mint nyáron a gondolák, úgy szeldeklik most játsszi könnyűséggel a korcsolyázó párok a jéggé dermedt tó sima tükrét.

Ennél kedélyesebb s irigylendőbb téli mulatságuk alig van a fővárosiaknak, csak egy hátránya van, hogy a szeszélyes időjárás az egész mulatságot hamar elolvasztja.

E közben a corneillei harangok is újra megkondultak, s a népszínház az „Ördög bibliájá“nak sikertelen forgatása után ismét megtelt, gyönyörködve Soldosné és Egyedül páratlan s utólréhetlen játékában. E kedves operette még sokáig fog vonzerőt gyakorolni a népszínház közönségére.

Az álarczos-bálak kezdik régi jellegüket elvesztetni, s álarc nélküli bálakká változnak. A 26-iki nőegyleti álarczos-bálat most is — mint rendszeren — elegans közönség látogatta.

Igy mulat a fővárosi nép, válogat az élvezetek s mulatságok különféle nemeiben, mert hisz ki volna az, ki mindezekben egytől egyig részt venne. A fővárosi élet ép abban különbözik télen a vidéktől, hogy a mire ott önként nyílik alkalom, az itt semmi áron meg nem szerezhető.

nemzeti fontosságához, mint azon nagy társadalmi osztály képviselőihez, mely hazánk anyagi és culturalis fejlődésének mind fontosabb tényezőjeként van hivatva szerepelni.

(Levélbeli jelentkezések a február 16-án tartandó előértekezletre hozzám czimzendők: múzeum-útcza, 19. sz., oly végből, hogy az értekezlet tüzetesebb programját a résztvenni kívánó üggyársakkal idejekorán közölhessem.)

Budapest, 1879. január 15-dikén.

Ráth Károly,

orsz. képviselő, mint az 1872-iki országos iparos gyűlésből kiküldött központi bizottság elnöke.

Mi történt a színházban?

Szombaton „Niniche“ operette másodszer adatott elő, s az ismétlés sikerültebb előadást tüntetett fel, mint a premiére. A fura darab még a színeseket is kihozta rendes kerékvágásukból, s előbb meg kellett szokniok, mint sok újat, a miről gyakran sejtelmünk sincsen. A néző is nyugodtabban várta a történéseket, mert már félig-meddig tájékozva volt és lehetett az iránt, mily mértékben fognak reményei teljesülni, s (sarcasmus nélkül legyen mondva!) semmivé válni. Mert mint mindent, úgy a nagyon kevés ruházatot is meg lehet szokni. Az énekes részek, melyek a multkor kevésé tüntek fel, most érdemlett figyelemben részesülhettek, s ha sok dicséretet nem is lehet róluk mondani, nincs is mit rajtok gáncsolni. Kellemesen tréfás zengés és pengés, nem a legjavából való, de jó. A nem egészen eredeti usztatódal „Ha hallgatam volna apámra“, melyet Grégoire a fürdető a sorompóhoz lépve úszó-nadrágban énekel el a közönségnek épülésére, igen kellemes kis zengemény, s Niniche dalai jól élénkelve, s Abonyiné nem szokott nem jól énekelni, elég jó benyomást gyakorolnak a halló-érzékre. Egyebekben alig van mit a multkor elmondottakhoz hozzátennünk, s azért főleg elevenséget, s ezt is főleg Grégoirenak ajánljuk.

Vasárnap Vachot Imre „Bányarém“ című három felvonásos népregéje adatott elő. Az előadás jól folyt le, s kellően összevágó volt.

Kedden Cséki Lina jutalomjátékául Virányi Ignác „Ármány és Becsület“ című eredeti négy felvonásos színműve adatott elő. Goldner Henrik bankár (Tóth Soma) leánya Eleonora (Cséki Lina) részére férjet keres, s minthogy a leány tündökölni vágy, lehetőleg magasrangú férfit. Van hozzá pénze, s ha kell, megveszi. Itt van gróf Merényi (Haray); a bankár felajánlja neki leányát, az paraszthoz illő modorban visszautasítja. De a bankár ezt fel sem veszi; „gombház, ha leszakad, lesz más“ s ez a más Üresfi báró (Temesváry); de az ajánlatot ez is visszautasítja, s a bankár ezzel sem törődik. Gróf, bankár után következnek az ösökből gazdag nemes ember Egressy Gyula (Abonyi); ez Etelkát (Serédi Pifkó Lina) szereti ugyan, de mivel testvére Egressy Rezső a saját, s az ő vagyonát elveszítette, s anyja és Rezső ennek folytán nyomornak lehetne kitéve, ráált Rezső indítványára, s hajlandó elvenni a gazdag bankár leányát. Gyula képviselő ugyan, s fiatal ember, tart is valamit arra, hogy becsületes ember legyen, de azért mégis megteszi azt, a mit oly embernek mint ő, gondolnia sem volna szabad. A gróf Etelkába szerelmes, s az után vágyakozik, de Etelka Gyulába szerelmes, s így a gróf és Gyula közt feléled az ellenséges indulat, erősödik a gyermekkortól fogva soha el nem aludt gyűlölet, mely a legvalószínűtlenebb modorban majd a bankár házában, majd a bosnyák harczterén botránys modorban tör ki, s csupán Gyula léhasága miatt nem okoz nagyobb bajt. Szerzőnek fogalma sincs arról, mit nevezünk nagylelkű megbocsátásnak, s engesztelhetlen gyűlöletnek. Úgy mint ő mutatja be nekünk embereit, batyut hátukon hordó házalók gyűlölnék, túrnék, csalnak, hazudnak, hagynak cserben, piszkolódanak, de nem tisztességes emberek. Tetőtől talpig becsületes ember egyetlen egy sincs alakjai között, mind vásárol mást és eladja magát. A gróf, hogy megboszulja magát Gyulán, annak nejét Eleonórát akarja elcsábítani, s ez a gróftól való meggyaláztatást megtiszteltetésnek veszi! pfuj, Eleonóra! de elég ennyi izlelőül. A megoldást deus ex machina-ként szerencsétlenség okozza; az Eleonórát kastélyába szöktető gróf kocsija feldül, a mely dülés a szökök életébe kerül. Eleonóra mielőtt meghalna, Etelka kezét Gyuláéba teszi, s ezzel szentesít egy oly frigyot, melyet, ha a két szerelmes nem oly gyáva, élehetetlen, mint a milyen, semmiféle földi hatalom meg nem bonthatott volna. Hogy a szereplőknek általános jelleme a jellemtelenség, azt fennebbiek után felesleges mondani. Ennek dacára a darab tetszésben részesült, s szerző kitapsoltatván megéljeneztetett, tanítványaitól koszorút is kapott, a minek mi örvendünk,

mert azt buzditásnak tekintjük egy jó darab irására. Jó tanácsként mondotta egy régi író: Nonum prematur in annum! olyan nehéz e tanácsot megkövetni? Az előadás, a mennyire az ellenmondásoktól hemzseggő darabban várható, jó volt, s az ünnepelt színész nő többszörös tapsban és kihívásban részesült, s koszorút kapott.

Csütörtökön Némethy Eötvös Borcsa jutalomjátékául „Herczegasszony“ adatott elő. A darab jól volt megválasztva, s a jutalmazott a zsendár Fortunató szerepében érdemlett tapsban részesült s vörös és fehér virágos rózsaszínű szalaggal díszített koszorút kapott.

ÚJDONSÁGOK.

— **A gázvilágításról** s egy új gázkészülékről. A kecskeméti természettudományi társulatnak folyó hó 29-ikén tartott szakgyűlésén Parragh Gedeon ref. gymn. tanár úr felolvasást tartott. Előadó röviden kiemelve, mily nagy fontosságú a természettudományi vizsgálódás előmozdítására az egyes műszerek, készülékek, vizsgálódási eljárások javítása; áttér azon előnyök tárgyalására, melyet a világító gáz használata nyújt a buvárkodóknak, említi azon átváltozását a készülékeknek, melyet ezen tüzelőszer idézett elő. — Sok évi tapasztalat utalá őt arra, hogy a vizsgálódás e becses segéd-eszközét, intézete számára, megszerezni iparkodjék. De városunk, úgy látszik, az egyszer felmerült gázvilágítási kérdést végkép elejté, s így az áldásra tán sokáig is kellett volna várakoznia. Ő maga gondolt ki tehát egy egyszerű készüléket, s eszméjét testesítvén, alkalma volt kedves ajándékkal lepni meg természettudományal foglalkozó társait. Készülékének főelőnye az egyszerűség, az előállított világító-gáznak pedig, a köszénből előállított világító-gáznál nagyobb fokú tisztasága. Ő a világító-gázt „Ligroin“-ból állítja elő. Készüléke egy vízszintes álló eléggé tág cső, s egy másikból áll, mely a gázt lefelé elvezeti. A „Ligroin“ a tágabb, vízszintes helyzetű csőbe öntetik, s abban magától párolog, gőze a levegőnél súlyosabb lévén, a lefelé nyúló elvezető csőbe esik. És — készen a gáz. Készülékén az elvezető cső négyszerte szűkebb a fejlesztő csőnél. Mivel a gazometer e készülékénél egészen elmarad, könnyen érthető, hogy a gáz nyomása csekély. Megméretvén, a gázoszlop nyomása 5 milliméter vizoszloppal tartott egyensúlyt. Ezen nyomás azonban elégséges volt arra, hogy egy kör-égő (Rundbrenner) lángját másfél lábnyi magasságra emelje. A gáz előnye, mint említők, a nagyobb mérvű tisztaság, ez okból szinképelemzési kísérletekre igen nagy előnnyel alkalmazható. Volt alkalmunk a gáz, s egy pár kémlet szinképelet látnunk. Meglepő volt, hogy — a köszéngázban mindig jelenlevő — natrium csik hiányzott a gáz szinképeletből. A köszénből világító-gázzal szemben hátránya az, hogy nem ad oly magas hőfokú lángot. Ez onnan származik, hogy míg a köszén világító gázzának legnagyobb része éghető gáz, s ezek közt a legtöbb hydrogen tartalmú; addig ezen gáz levegővel lévén keverve, fölös mennyiségű éghetlen gázt — légenyt — tartalmaz. Mindemellett a durrléglámpával igen könnyen olvasztott előtűnk üveget, kimutatva e tekintetben is használhatóságát.

— **Dr. Steiner Miksa** ügyvéd úr eljegyzé magának Csillag Francziska kisasszonyt Zomborból. Áldást és boldogságot kívánunk a mátkapárnak!

— **A helybeli jogakadémián** a téli félévi előadások befejeztettek, s a tanév első fele mult hó végével berekesztetett. A jövő félévre szóló beiratások február hó 1-től 8-ikáig tartanak, a mely idő alatt a beiratkozók felvétel végett az igazgatónál és a tanároknál jelentkezni kötelesek.

— **Február hó 5-én** Mezey Péter úrnak, a szegedi színház elsőrendű tagjának föllépteül adatik: „Két pisztoly.“ Eredeti énekes népszínmű 3 felvonásban. Irta: Szigligeti. A vendég-művész Hugli borbély szerepét játssza.

— **Csolnok** ismert szabómesterünk, a ki már több kiállításon nyert kitüntetést, nemrégiben felszólítást kapott Angliából azon magyar diszruha megléte és ára iránt, melyet a párisi nemzetközi kiállításán bemutatott volt. A ruha még megvolt, s a Csolnok által követelt ár elfogadtatván, most már Anglia valamelyik ruhatárába van kebelezve. Nem tudjuk valamely jelmez-bábra, vagy ethnographiai gyűjtemény kiegészítésére szerzetett-e meg a kérdéses diszruha, de így is, úgy is hibának tartjuk, hogy az ár borsosan számitattatott fel, mert ezzel még nemzeti munkához értő szabóink csak maguknak ártnak.

— **A „Társas-kör“** f. hó 3-án, azaz hétfőn rendes ülést tart, melyben Lustig Rudolf fog felolvasni. Dr. Fekete József f. hó 10-ikén ugyancsak a „Társas-kör“-ben „A valutáról“ fog felolvasást tartani. Ajánljuk az érdekesnek ígérkező felolvasást a szakértők figyelmébe.

— **Bortermelő gazdáinknak** „Az építési ipar“ című szaklap nyomán a cément bortartókra vo-

natkozó következő sorokat ajánljuk: „Az országos gazdasági egyesület borászati szakosztályának hétfői ülésén Molnár István a budai vinczellér-képezde igazgatója jelentést tett a Korizmic László vezetése alatt mult évi augusztus hóban Luczenbacher Pál szobbi pinczéjében létező cément bortartók vizsgálati eredményéről, melyből adjuk a következőket: A pinczében három cément hordó van, egy kisebb, mely 1874-ben — s két nagyobb, melyek 1878-ban építették. A kisebb ürtartalma 250, a két nagyobb pedig 500 akó. A melső és közép válaszfal vastagsága 33 cm., a többi falaké pedig — mivel a pinczefalak mellett vannak — csak 15 cm. A két nagyobb tartó a pincze egyik sarkában van elhelyezve, minek következtében a pincze falai mintegy támaszul szolgálnak a tartók oldalfalainak. A tartók teteje s a pincze boltja közt akkora üres tér van, hogy ott guggolva járkalni s a töltögetést s egyéb kezelési munkákat kényelmesen lehet végezni. A tartók legmagasabb pontjain — épen úgy mint a fahordóknál — akkora lyukak foglalnak helyet, melyeket Luczenbacher úr nagyobb ventilatív látott el, hogy a bor szénsavtartalma a hordóból eltávozhassék. Czélszerű berendezésnek mondható még az, hogy épen a pincze azon része felett van a présház, hol alól a tartók állanak s a pinczeboltban levő lyukon, cső segítségével, a bor a sajtóházból közvetlen a tartókba bocsátható le. A tartók homlokzatának alján egy-egy erős 35 cm. vastagságú tölgyfaajtó van alkalmazva, melyek szorosan nyomódnak a tartók szélein alkalmazott parkányzathoz. Az ajtókat zárkészüléke egészen hasonló a fahordók ajtózárához. Az ajtókon két lyuk látható; a felső a szinbor, az aljbor és seprő lebozsátására. A tartók feneke belülről kifelé kissé lejtős, hogy a kiürítés tökéletesen eszközölthessék. A falak anyagát illetőleg, a fal mázát válogatott pengő téglá, a mázát pedig portlandcément képezi. A cément vastagsága mindenütt legalább is 3 cmnyi. E czélra sikeresen alkalmazható a kufsteini cément is. Midőn a tartó elkészült, igen fontos dolog a cément kiedzése, mi által az üvegszerű keménységet nyer; ez okból a tartó naponként 3–4-szer locsoltatik vízzel s végül egészen megtöltetik azzal, hogy a cément mészságát elveszítse és az oldható mészsókat kimarja. A kiedzés legtöbb esetben 4–5 hetet vesz igénybe. Csakis a kiedzés után tölthető meg a tartó borral. Igen czélszerű, ha először a tartó savanykás borral töltetik meg, s egyáltalában közönségesebb fajtavál; mert első ízben a cément szabad mészlege s carbonatja vegyülhet a bor felesleges savával s azt kissé szelidíti. Az első megtöltés alkalmával a tartó belseje borkőréteggel vonódik be, mely czélra mindig alkalmasabbak az új borok. A költséget illetőleg, melybe a tartók kerülnek, felemlítette előadó, hogy a kisebb tartó akója 1 frt., a nagyobbaké pedig 75 krba került. Igen természetes dolog, hogy kisebb tartók aránylag többbe kerülnek, mint nagyobbak. Ezen adatokból látható, hogy a cémenttartók csak félannyiba kerülnek, mint a megfelelő nagyságú tölgyfa borshordók; s ha még hozzá vesszük, hogy az ily tartók örök időkre valók s hogy javítást nem igényelnek, — belátható, hogy nagyobb bortermelőkre nézve a cémenttartó megbecsülhetlen találmány. Hátrányai is vannak ugyan, hogy t. i. hidegebb időben nem használhatók s az új borokat nem érleli, de a vele járó előnyök sokkal nagyobbak.

— **A Cleopatra tüjéről** hozott multkori közleményünk folytán azon értesítést kapjuk, hogy a F. R. S. = Fellow (of the) Royal Society, magyarul a királyi társaság tagja; a C. E. jelentését értesítők sem tudja megfejteni, a C. azonban hihetőleg Captain.

— **Dohánytermelésre nézve** a kormány intézkedése folytán a „Gazdasági Lapok“ ezeket írja: A kincstár számára vagy kivitelre termelt dohányból kinek-kinek szintén megenged a törvény bizonyos mennyiséget a saját használatára fordíthatni. Erre nézve a következőket kell megjegyezni és tudni: A kik a kincstár számára, vagy külkereskedésre természetnek dohányt, azok nem nyerhetnek engedélyt a saját használatukra leendő dohánytermesztésre. Bejelentésükre azonban, és pedig a kincstár részére természetnek az illető beváltó bizottságok által, a külföldre termelőknél pedig a pénzügyelőség által, saját termésükből mind a termelő, mind a vele közös háztartásban élő s 16 évet túlhaladt férfi családtagjaik részére, fejenként 10 kilogramm dohány mennyiség megengedendő; az ezen dohány mennyiségére fizetendő fogyasztási illeték, minden fél kilogramm (ötöszáz gramm vagyis egy vámfont) után 30 krajczárban van megállapítva. Az eszerint átengedett dohány csak az igazolási okmányban megnevezettek által, és csak mint pipadohány használható föl, s azt másoknak átengedni vagy elárúsítani tilos. Az igazolási okmány érvénye annak keltétől egy egész évre terjed ki. Általában a tilalomellenes dohánytermelésre nézve a következő törvényes intézkedések az irányadók: Ha valaki engedély nélkül dohányt ültet, minden jog- és törvényellenesen beültetett □ ölnyi földterület után 30 kr., s ha a dohány másnemű

növények között elszórtan ültetett, minden szál növény után 10 kr. bírság fizetendő; a legkisebb büntetés azonban 5 frtnál kevesebb nem lehet. Ha a tilalomellenes termelés kertekben vagy kerített területeken üzetett, akkor a büntetés minden öltől 1 frt. minden elszórtan ültetett növény után szálankint 20 kr. Azonkívül minden egyes esetben a tilalomellenesen ültetett s még a mezőn vagy kertben létező dohány megsemmisítetik. Ha a kincstár számára vagy kivitelre termelő az engedélyben kitett földterületnél nagyobb hasznát, minden ölt után, mely jogtalanul beültetettnek tekintendő, 10 kr. bírsággal büntetetik; ez esetben azonban a dohánymegsemmisítésnek nincs helye. Saját használatára való dohánytermelésnél az engedélyezett téren felül dohánynyal beültetett minden

□ ölnyi tér után, az azon levő dohányplánták megsemmisítése mellett 1 frt. bírság fizetendő. Ha a kincstár számára vagy kivitelre való dohánytermelés az engedélyben megnevezett téren történt, az engedélyezett téren túl tett ültetéseknek nem esik büntetés alá: a) két katasztrális holdat meg nem haladó engedélyeknél, az engedélyezett tér 20 százaléka; b) két katasztrális holdat túlhaladó engedélyeknél két hold után 20 százalék, a további 8 holdtól 6 százalék, azontúl pedig 4 százalék. — Ha a dohánytermelésre nem az engedélybe kijelölt földek használatnak, az illető a beültetett földterületre eső felügyeleti illeték kétszeresével büntetetik.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1879. január 31.

Tisztabúza hektolit.	76—80 kl.	5.80 któl	6.25 krig.
Elegy „ „	73—75 „	4. — „	4.40 „
Rozs „ „	70—72 „	3.25 „	3.57 „
Árpa „ „	60—62 „	3.09 „	3.25 „
Zab „ „	36—40 „	2.60 „	2.80 „
Kukoricza „ „	70—72 „	2.76 „	3.25 „
Köles „ „		3.25 „	3.57 „
Burgonya „ „		80 „	1.30 „

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Dr. Tassy Pál.

H I R D E T É S E K.

Eddig nincs fölülmulva.

MAAGER W.-féle

es. kir. kizár. szabad. valódi min. tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ

Maager Wilhelmtől Bécsben,

az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek a **mell- és tüdőbajok, görvety, hátyog, daganat, bőrkütegek, mirigybetegségek, gyengeségek** stb. ellen különösen ajánlt és rendelt legtisztább és legjobb, *) legtermészetesebb és elismert hatású szer. **1 frtos palaczkokban** gyári rak-tárban **Bécs, Heumarkt Nro 3****), úgymint az osztrák birodalom legtöbb gyógyszerházaiban és jóhírnevű anyagárú-kereskedéseiben valódi minőségben kapható. **Kecskeméten: Molnár János gyógyszerésznél; Czeglédn: Persay Sándor gyógyszerésznél; Szolnokon: Horánszky István gyógyszerésznél.**

DORSCH

*) Újabb időben több czég háromszegletű palaczkokat tölt meg tisztátlan csukamáj-olajjal, és a közönségnek mint „MAAGER” valódi tisztított csukamáj-olajat igyekeznek eladni. Az efféle rászedések kikerülése végett kéretik csupán azon palaczkokat „MAAGER” valódi tisztított csukamáj-olajjal töltötteknek tekinteni, a melyeknél az üvegen, a címken, zárukupak és használati utasításon a „MAAGER” név áll.
**) Ugyanitt létezik a Schaffhausen „nemzetközi kötelek-anyaggyár”, Hall és Ruckel new-yorki, „Sozodont” gyár és Hartenstein & Co. hüvelydek-gyáruinak Chemnitzben főraktára. 158 (6—4)

Hirdetmény.

A kecskeméti takarékpénztári egyesület rendes évi közgyűlését

Kecskeméten, a Casino nagytermében folyó 1879. évi február hó 23-ik napján d. e. 10 órakor tartja, mire a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés.
2. A lefolyt év üzletének kimutatása.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A felügyelő-bizottság által jóváhagyott javaslata az igazgatóságnak a nyereség felosztása iránt.
5. Az igazgatóság által előterjesztendő javaslatok.
6. Az igazgatóság újbóli alakítása.
7. A nyugdíj alapszabályainak módosítása.
8. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.
9. Egyéb a társulatot érdeklő indítványok.

Az igazgatósági jelentés mindenki által megtekinthető az igazgatósági hivatalban,

Kecskemét, 1879. január 29.

Lestár Péter,

igazg. elnök.

11 (3—1)

Alpáron, a több mint 30 éven át „Hauzinger” czég alatt fennállott s jól ismert

fenyőfa-kereskedés,

mely az utóbbi pár évben beszüntetve volt, régi jó híréhez méltólag berendezvén — nállam úgy különféle vastagságú fenyő, mint deszka a legnagyobb választékban igen jutányosan — szolnoki árban — kapható.

Hauzinger János,

12 (3—1) alpári lakos.

Huszonhét éven át jónak bizonyult
Anatherin-szájviz
Dr. POPP J. G.-től es. k. udvari fogorvos
Bécs, Stadt, Bognergasse 2.

Minden más fogvizeknek eleibe teendő mint óvszer a fog- és szájbetegségek ellen, a fogak korhadása és ingóvá válása ellen, kellemes íz- és szaggal, a foghúst erősíti s mint hasonlíthatlan fogtisztító szer szolgál.

Hogy ezen közkezdveltségű s nélkülözhetlenné vált készítmény minden körök által megszereshető legyen. Különböző nagyságú palaczkokban van, és pedig 1 nagy palaczk 1 frt. 40 krral, 1 közepes palaczk 1 frttal és egy kis palaczk 50 krral.
ANATHERIN-FOGPASTA.

a fogak tisztítása- és épentartására, a kellemetlen bűz és a fogkö elhárítására. Ára egy üveg szelenczének 1 frt. 22 kr.

Dr. POPP ILLATOS FOGPASTÁJA, a legkitünőbb szer a szájüreg és fogak ápolása és fentartására. Ára darabonként 35 kr.

NÖVENYI FOGPOR, tisztítja a fogakat, eltávolítja a fogkövet s a fogmáz nyer fehérségében. Ára dobozonként 63 kr.

Dr. POPP FOG-OLMA a lukas fogak önkitaltására. ILLATOS NÖVENYI SZAPPANOK, az arcbőr szépítése és javítására, s minden bőrtisztítatlanság ellen jónak bizonyult, lepecsételt eredeti csomagokban 30 krral.

Szives tudomásul!

A hamisítástól oltalmazás végett figyelmeztetik a t. cz. közönség, miszerint az Anatherin szájviz minden palaczkjának a nyaka védjeggyel van ellátva, (Hygea és az anatherin készítmények czége) valamint azonfelül még minden palaczk egy külborítékkal van ellátva, mely világos visznyomatban a birodalmi sást és a czéget tartalmazza.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcaik M. és Tarkay C. r., Czeglédn Persay A., Félégházán Hofer A. özevgyénél, Szolnokon Boár, Szabad-Szálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerházban.

8613. 1878. **Árverési hirdetmény.**

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Spitzer József végrehajtónak Kovács László végrehajtást szenvedő ellen 19 frt. 50 kr. tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében alperesnek a kecskeméti 11,573. sz. tjkvben 806/c. rsz. a. foglalt, bíróság tartozékaival együtt 235 frtra becsült esáktornyahegy szőlőbirtoka az 1879. évi február hó 6-ik napján d. e. 9 órakor mint első és 1879. évi március hó 6-ik napján d. e. 9 órakor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy magyar állampapírban a kikiáltott kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételért egyenlő részletben, és pedig: az első árverés jóváhagyása után 8 nap alatt, a másodikat az első részlettel számítandó 1 hó alatt, esedékes 6% kamattal együtt ezen kir. törvényszéknel lefizetni.

A bánatpénz a második részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Az első részlet lefizetése után vevő a megvett ingatlan birtokába lép, emélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

5-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-szor. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni- és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhívotnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a „Kecskeméti Lapok” czimű helyi lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknel nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetők végett helyben megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nak 1878. évi december hó 11-ik napján tartott üléséből.

Kozma János, tanácsjegyző.

Gáll Ferencz, kir. törvényszéki elnök.

10 (1—1)

8181. 1878. **Árverési hirdetmény.**

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét sz. kir. város árvaszéke végrehajtónak Róta Sándor végrehajtást szenvedő ellen 252 frt. tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedett alperesnek a kecskeméti 1806. számú tjkvben 595. rsz. alatt foglalt, tartozékaival bíróság 423 forintra becsült máriahegyi szőlőbirtok féléltetősége az 1879. évi február hó 19-ik napján d. e. 9 órakor mint első és 1879. évi március hó 19-ik napján d. e. 9 órakor, mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhívotnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek kifüggesztése napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknel nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetők végett helyben megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság-nak 1878. évi november hó 13-ik napján tartott üléséből.

Kovács Béla, tanácsjegyző.

Gáll Ferencz, kir. törvényszéki elnök.

8 (1—1)

Hirdetmény.

Özv. Kincses Mihálynéknak a „Mária-hegyben” 230 útból álló, s a legjobb karban levő **szőteje** szabad kézből eladó.

Értekezni lehet a tulajdonos nővel temető-úteza 87. szám alatt. 9 (1—1)

Jó száraz hasábos
b ü k - t ú z i f a
méterőle 14 frt. 50 kr.,
t ö l g y - t ú z i f a
méterőle 14 forint.

Lichtner Dávid és fia

czég fakereskedésében.

13 (0—1)